

SCURTĂTURI

Mult frig, mult tiran întuneric

Cărări bătute de copii și câini
prin câmpuri cu ciulini și spărturi în garduri
(Ideea de scurtătură)

Multe insecte trezite din hibernare

Multă lumină albă lipsită de căldură

Multă lumină care îmi intră în ochi

Orașul se adună laolaltă
și-și repară crăpăturile

Mult somn

(Uneori planeta văzută de la depărtare)

Mult mers
prin moalele crocant
al ierbii aproape înghețate

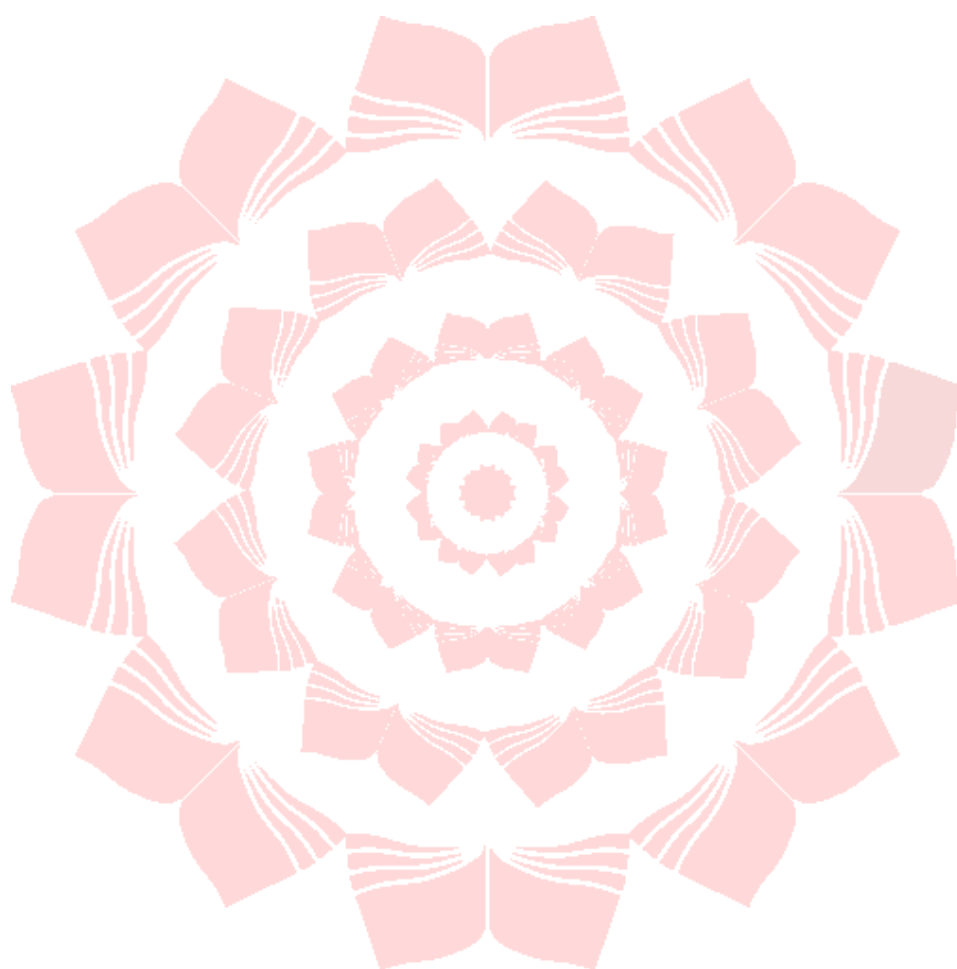
Multă lumină lipsită de importanță

Mult alb de pudră fungică
Care acoperă pielea de liliac în somn

Uneori bașii dintr-un subsol
Alteori aburii clădirilor în zori

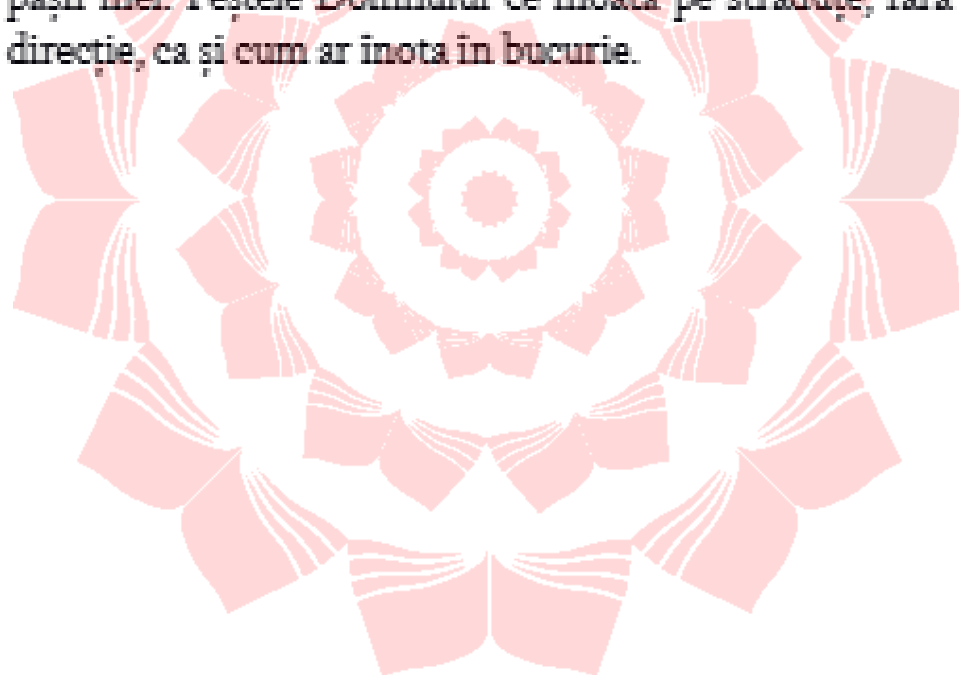
(Ecouri calcinate
în apropierea urechii)

Alteori curbura cerului
întunecat în fâșii noroase



PEȘTELE DOMNULUI

Există un curent răcoros care învăluie păsările în zborul lor molatic împrejurul ghenelor de gunoi. Un curent răcoros și cald și învăluitoare. Sunt fete care trec prin curentul și lumina asta. Poate merg la biserică, sau să-și cumpere țigări. Se leagănă ca florile galbene în răsaduri. Mersul lor în lumină aduce ceva din încovoierea vântului cald în jurul corpului de pasăre. Desfoliere în Domnul. Căteii au suflete de iedut, până la prânz. Cât timp își beau cafeaua prin curți, oamenii în vârstă vor reuși să lepede câteva ore de bătrânețe pe gazonul abia mijit, ca șerpuii. Zgomotul motoarelor e un tors amabil, azi. Eu, una cu pașii mei. Peștele Domnului ce înoată pe străduțe, fără direcție, ca și cum ar înota în bucurie.



ELEGIE PE MARTE

Nu ascult muzică
Pe aceste străzi
Dar creierul meu e mixat
De Richard D. James
La fine de ani '90

Orice se poate alia cu orice altceva
Totul poate fi pătruns
Contaminat, modificat din interior

(Învată-mă să stau nemișcat
În fața acestor vitrine)

Căci în același loc
E un șuvoi de multe timpuri
Deși entitățile lor nu se amestecă

Spori din hard

Lujeri de brad în carne

Melci încălciți în fân

Aceste lucruri pe care mi le repet mereu
Mie însumi

(Și eu nu mai pot
Nu mai pot să mă ridic deasupra lor)

FETELE SUNT BINE

Ce crezi c-ai ocupa un loc

Mișcarea asta târzie
Nu ți-a fost destinată ție

Complet necunoscut
Arborii s-au desfăcut

Poliția a cercetat
Fiecare sat
Din zona metropolitană

Fetele sunt bine

Dar cum se face
Că pe un dâmb
Totul pare strâmb?

Prunii s-au strâmbat
Și lichenii-s flocoși
Deși trecuți prin dese fumigații

Cum se face
Că pământul mănâncă
Și apoi se surpă
În sine iar mușchii zâmbesc
Din crăpături

CIRCE

Am văzut la o nuntă
(erau cuvintele vechi și cuvintele noi
legate, despărțite în pietre și frunze –
deși cineva renunțase de mult la voce).

Am văzut acolo și acolo
gând ce se prelinge și se usucă pe uscat.

În larg un chit se răsucesce
pe suprafața lină a apei și se răstoarnă în adânc.

Am văzut de aproape
lumina pământie a nopților de mai,
începutul meu îngropat.

Am văzut în amiaza înăbușită
viteza ce se absorbea în pietre, cărămizi și ziduri.

Am văzut la o nuntă.
Am văzut acolo și acolo.
Cuvintele noi s-au retras în respirație.
Cuvintele vechi m-au învățat
să rămân nemișcat.

